

اول می، روز پرولتری و انترناسیونالیستی

بر علیه جنگ امپریالیستی، ارتجاع، فاشیزم، سرکوب، فقر و ستم

پرولتاریا، خلق ها [و ملل] تحت ستم جهان متحد شوید!

"پرولتاریا چیزی جز زنجیرهای خود برای از دست دادن ندارند، آن ها جهانی برای به دست آوردن دارند!"

بیا بید اول می امسال، روز جهانی مبارزه طبقه کارگر و ملت های تحت ستم را که در شرایط تشدید تضادهای نظام امپریالیستی و افزایش سرکوب برگزار می شود، در خیابان ها تجلیل نماییم. شرایطی که با مقاومت رو به رشد پرولتاریا و خلق پاسخ داده می شود.

حملات خصمانه امپریالیست ها، دولت ها و حکومت های آنان علیه پرولتاریا و توده ها، بازتابی از تلاش آن ها برای انتقال بحران عمومی و عمیق شان به دوش توده های خلق است.

تمام دولت ها و حکومت های امپریالیستی هزینه های نظامی خود را به طور بی سابقه ای افزایش داده و به صراحت می گویند که باید برای جنگ آماده شویم.

قدرت های امپریالیستی مانند ایالات متحده آمریکا، ناتو و اتحادیه اروپا خود را با تسلیحات مدرن و مخرب مجهز می سازند و برنامه استفاده از سلاح های هسته ای را روی دست دارند؛ ارتش های خود را تقویت کرده، سرزمین های خود را نظامی می سازند و اقتصاد جنگی را توسعه می دهند.

امپریالیزم روسیه و سوسیال امپریالیزم چین، از یک سو هدف این تهاجمات هستند و از سوی دیگر از بحران امپریالیزم آمریکا / ناتو / اتحادیه اروپا بهره می برند و در صدد ایجاد نظم نوین جهانی اند.

جنگ امپریالیستی از بحران اقتصادی جهانی نظام سرمایه داری امپریالیستی ناشی می شود که خواهان تقسیم مجدد جهان است.

تهاجم روسیه به اوکراین، نسل کشی جاری در فلسطین توسط دولت صهیونیستی اسرائیل، حملات به لبنان، یمن، سوریه، اشغال کردستان و کشتار مردم کرد توسط دولت فاشیستی ترکیه، و آمادگی آمریکا برای حمله و محاصره چین از طریق فیلیپین و ایجاد اتحادها در منطقه اندو-پاسیفیک، همه و همه بخش هایی از مسیر جنگ تقسیم مجدد جهان هستند.

در مقابل این مسیر جنگ، اقدام چین در عرصه اقتصاد جهانی، تهاجم روسیه به اوکراین و هم چنین صف بندی تدریجی سایر کشورها مانند ترکیه، هند، برزیل و غیره در پی ایفای نقش ژاندارم منطقه ای در چارچوب نظام امپریالیستی پاسخ داده می شود.

هزینه های جنگ و تسلیح مجدد بر دوش پرولتاریا و توده ها گذاشته می شود؛ با افزایش هزینه های زندگی، بیکاری، کار ناپایدار، کاهش هزینه های اجتماعی، و حمله به حقوق و مبارزات توده ها، سرمایه داران بهره کشی را شدت می بخشند و بیش از پیش پرولتاریا و اقشار تحت استثمار را به بردگان مدرن در خدمت سود تبدیل می کنند.

در کشورهای تحت ستم امپریالیزم، فقر و ستم رو به افزایش است و آنان هزینه بحران اقلیمی جهانی و بلایای طبیعی را نیز می پردازند.

در حالی که کشورهای امپریالیستی برای جنگ آمادگی می‌گیرند اما در داخل کشورهای شان نیز گرایش به فاشیزم مدرن همراه با بحران امپریالیزم گسترش می‌یابد. این روند در دوره ریاست جمهوری ترامپ و بخشی از طبقه حاکمه بورژوازی امپریالیستی در آمریکا که به قدرت رسیده‌اند، نمود یافته که بقایای دموکراسی بورژوازی را سرکوب می‌کنند، آزادی‌های دموکراتیک را از میان می‌برند، زندان‌ها را پر می‌سازند و شکل‌های دیکتاتوری فزاینده‌ای را برقرار می‌سازند؛ در این میان، احزاب فاشیست و فاشیزم مدرن مطابق با ویژگی‌های کشورهای مختلف در حال گسترش‌اند.

حقوق زنان و آزادی بیان و اندیشه مورد حمله قرار گرفته‌اند؛ نفرت پراکنی، شوونیسم و ناسیونالیسم برای ضربه زدن به مقاومت خلق‌ها و تقسیم پرولتاریا و توده‌ها، در خدمت سلطه طبقات حاکمه و مزدوران‌شان دامن زده و تقویت می‌شود. نژادپرستی با انواع حملات علیه مهاجران تشدید یافته و مهاجران در اشکال مختلف: مرگ در دریا، اردوگاه‌های متمرکز، بهره‌کشی برده‌وار، اخراج‌ها و تبعیدها مورد حمله قرار می‌گیرند. انحصار رسانه‌های قدیم و جدید بیش‌تر در دست الیگارش‌های تکنولوژیک است که سودهای عظیم می‌برند و تلاش می‌کنند فرهنگ تاریک‌اندیشی را در مدارس و دانشگاه‌ها تحمیل کنند.

در سراسر جهان، پرولتاریا و خلق‌ها علیه امپریالیزم، فاشیزم و بدتر شدن شرایط زندگی و کار در حال شورش و مقاومت هستند.

در کشورهای امپریالیستی و سرمایه‌داری، کارگران دست به اعتصابات عمومی می‌زنند، همانند آن‌چه در یونان رخ داد؛ آن‌ها کشتی‌های حامل اسلحه را متوقف می‌کنند، همانطور که در ایتالیا و یونان شاهد بودیم؛ جوانان علیه فاشیزم و نژادپرستی به خیابان‌ها می‌آیند و اعتراض می‌کنند.

ریاست جمهوری جدید فاشیستی-امپریالیستی ایالات متحده تحت رهبری ترامپ، با بازوی عملیاتی صهیونیستی خود یعنی نتانیاهو، طرحی موسوم به "راه‌حل نهایی" یعنی نسل‌کشی و اخراج مردم فلسطین را به راه انداخته‌اند. در برابر آن، مقاومت قهرمانانه مردم فلسطین و سازمان‌های آن‌ها توسعه یافته و اقدام ۷ اکتبر نیز بار دیگر هدف فلسطین آزاد و تشکیل یک دولت فلسطینی را "از رود تا دریا" به مرکز توجه جهانیان قرار داده است.

مبارزه مردم فلسطین آگاهی و بیداری همه توده‌های عرب را برای رهایی از رژیم‌های عربی هم‌دست صهیونیسم و در هر حال تابع امپریالیزم، شعله‌ور می‌سازد.

همبستگی بین‌المللی با مردم فلسطین پرچم بزرگی است که ملت‌ها را به مبارزه علیه امپریالیزم فرا می‌خواند. در ترکیه، دانشجویان، زنان، کارگران و توده‌های تحت ستم در برابر رژیم فاشیستی اردوغان ایستادگی می‌کنند و آن را بیش‌تر و بیش‌تر در بحران فرو می‌برند.

در برخی کشورهای تحت ستم، از آمریکای لاتین تا آسیا، از آفریقا تا خاورمیانه، اعتراضات و شورش‌های مردمی پیش می‌رود که خواهان شدت گرفتن نبرد انقلابی برای انقلاب دموکراتیک نوینی هستند که به سوی سوسیالیزم حرکت می‌کند. در خط مقدم این مبارزات، زنان چریک، زنان کارگر و سازمان‌های انقلابی زنان قرار دارند که شعله‌های مقاومت را زنده نگه می‌دارند و مبارزات ضروری برای رهایی زنان را در پیوند با مبارزه طبقاتی به پیش می‌برند.

در بسیاری از کشورها، جوانان در حال شورش هستند و در خط مقدم مقاومت قرار دارند؛ مقاومتی که راه انقلاب را می‌طلبند.

در میان مبارزات انقلابی و ضد امپریالیستی در جهان، جنگ‌های خلقی به رهبری نیروهای مارکسیست-لنینیست-مائوئیست، به‌ویژه در هند و فیلیپین، الهام‌بخش‌اند و راه آزادی واقعی از امپریالیزم را به پرولتاریای بین‌المللی و ملت‌های تحت ستم نشان می‌دهند؛ راهی

که نیازمند کنار گذاشتن تمام اشکال رویونیسم، رفرمیسم و هم‌چنان انواع جریان‌های تسلیم‌طلب و شکست‌طلب است. باید تاکید نمائیم که یگانه آلترناتیو واقعی علیه بربریت سرمایه‌داری و امپریالیسم، انقلاب پرولتری است، و تنها راه حل، سوسیالیسم است.

ما کارزار نظامی فاشیستی جاری دولت هند موسوم به "عملیات کاکار (Operation Kagar)" را محکوم می‌کنیم؛ این تهاجم صرفاً حمله‌ای به یک حزب انقلابی یعنی حزب کمونیست هند (مائوئیست) نیست، بلکه حمله‌ای وسیع‌تر به مبارزات توده‌های زحمتکش، آدیواسی‌ها (اقوام بومی) و ملت‌های تحت ستمی است که برای رهایی و کرامت انسانی می‌جنگند.

حمایت از جنگ‌های خلق طولانی‌مدت، وظیفه‌ای اساسی و مأموریتی تعیین‌کننده برای احزاب و سازمان‌های کمونیست انقلابی در سراسر جهان است.

پرولتاریا، همراه با کارگران صنعتی در خط مقدم، بزرگ‌ترین ارتش موجود است؛ اگر زحمت‌کشان و مردم تحت ستم [جهان] متحد شوند، می‌توانند به نظام سرمایه‌داری جهانی پایان دهند.

امروز، بیش از هر زمان دیگر، ما نیاز به وحدت احزاب و سازمان‌های کمونیست جهان داریم، بر پایه آموزه‌های بزرگ مارکسیسم-لنینیسم-مائوئیسم که در آتش مبارزه طبقاتی، بیش از پیش نقش قطب پیشرو طبقه کارگر، هسته رهبری تمام پرولتاریا و توده‌ها، و محرک و عنصر مرکزی ساخت یک جبهه متحد انقلابی علیه امپریالیسم، فاشیسم، استثمار و ستم را تثبیت می‌کنند.

انترناسیونالیسم پرولتری خواستار حرکت در مسیر وحدت و مبارزه برای پیش‌روی به سوی انترناسیونال نوین کمونیستی است. در این اول می، باید این گرایش را تقویت کنیم و در صفوف پرولتاریا و مردم تحت ستمی که درگیر مبارزه انقلابی هستند، آن را تثبیت کنیم.

در این اول ماه می، درفش سرخ انقلاب را برافراشته‌تر کنیم!

جنگ امپریالیستی را از طریق جنگ انقلابی متوقف سازیم و به قدرت پرولتری تبدیل کنیم!

مرگ بر فاشیسم در تمام اشکالش!

آزادی فلسطین از رود تا دریا!

مرگ بر امپریالیسم، آینده از آن سوسیالیسم و کمونیسم است!

امضاءها :

1. حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان
2. حزب کمونیست استرالیا (مارکسیست-لنینیست)
3. کمیته ساخت‌وساز حزب کمونیست مائوئیست گالیسیه
4. حزب کمونیست هند (مائوئیست) *
5. حزب کمونیست ترکیه - مارکسیست لنینیست (TKP-ML)
6. اتحادیه کارگران کمونیست (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) کلمبیا **
7. وحدت کمونیستی - فرانسه
8. حزب مائوئیست کمونیست - ایتالیا

9. کمیته کمونیست مائونیست - برزیل

1 0. حزب پرولتری پوریو بنگلا/ بنگلادش (PBSP)

1 1. گروه مائونیستی راه سرخ ایران

1 2. حزب کمونیست انقلابی نیپال

1 3. اتحاد دموکراتیک دانشجویان خلق - (PDSU) بنگلادش

1 4. حزب کارگران تونس (الکادحین)